

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

457. PLENARMØDE DEN 4. OG 5. NOVEMBER 2009

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs resolution »Ingen vej tilbage« om klimaforandringer i anledning af FN's klimakonference i København, den 7.-18. december 2009

(2010/C 128/01)

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin plenarforsamling den 4.-5. november 2009 (mødet den 5. november 2009) følgende resolution med 156 stemmer for, 2 imod og 5 hverken for eller imod:

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, der fungerer som det organiserede civilsamfunds institutionelle repræsentant på EU-niveau, godkender følgende budskab til regeringer, ledere, forhandlere og andre, der er involveret i klimaforhandlingerne i København og i udvikling og gennemførelse af klimapolitikker:

»Klimaforandringer har allerede fået negative og måske uoprettelige konsekvenser i mange dele af verden. Problemerne kan kun blive værre i årene frem, hvis ophobningen af drivhusgasser i atmosfæren fortsætter med samme hastighed. IPPC's videnskabelige analyse og andre autoritative kilder viser med al tydelighed, at de udviklede lande skal reducere deres drivhusgasemissioner med over 80 % frem til 2050, hvis temperaturstigningerne skal holdes på et sikkert niveau. Hvis verden skal have en realistisk mulighed for at opnå reduktioner i denne størrelsesorden, skal emissionerne nedbringes med 25-40 % frem til 2020, og de nye vækstlande og udviklingslandene skal gøre en betydelig indsats.

Den kommende konference i København får afgørende betydning. Et vellykket resultat kan sætte verden på en kurs, der

reducerer emissionerne i årene fremover og stabiliserer temperaturstigningerne på et håndterligt niveau. En fiasko kan sende verden i en endnu farligere retning med accelererende temperaturstigninger og de menneskelige og miljømæssige katastrofer, der vil følge i kølvandet.

1. På dette kritiske tidspunkt **opfordrer** Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg regeringer, ledere og forhandlere til at forstærke deres bestræbelser på at nå frem til en universel og bindende aftale, som forener alle lande og deres befolkninger i en fælles indsats for at nedbringe emissionsniveauet i de kommende år og beskytte miljøet i den verden, som er vores og de fremtidige generationers hjem.

2. Den Europæiske Union har tilbudt at forpligte sig til en reduktion på 30 % inden 2020, hvis andre lande gør en lignende indsats. Europa har igen og igen opfordret andre udviklede lande til at forpligte sig på et tilsvarende niveau og også opfordret de nye vækstlande til at lægge sig kraftigt i selen, da de er hurtigt på vej til at indhente eller overhale de udviklede lande som de største udledere af drivhusgasser. Vi **opfordrer indtrængende** til, at denne forpligtelse fastholdes.

3. Vi er dybt bekymrede over, at det afgørende gennembrud i forhandlingerne, der er behov for, endnu ikke er kommet. Uanset hvordan forhandlingerne udvikler sig i de sidste stadier, **opfordrer vi indtrængende** Den Europæiske Union til at modstå fristelsen til at bruge manglende støtte fra andre som et påskud for at nedtone sine egne ambitioner eller reducere sin egen forpligtelse til det, der måtte vise sig at blive den laveste fællesnævner i København. Det ville både være uheldigt for Europa og for verden. Selv om der endnu ikke er almen konsensus om EU's ambitionsniveau på Københavnstopmødet, **opfordrer vi indtrængende** Unionen til at fastholde niveauet for sin egen forpligtelse og forsøge at opbygge en stærk koalition af andre udviklede nationer og udviklingslande, som er parate til at forpligte sig på et tilsvarende ambitionsniveau, samt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opnå dette.

4. Vi bør fortsat fremme de industrielle og sociale forandringer, der er nødvendige for at kunne nå målet på en 30 %'s reduktion i 2020. Det er et vigtigt led i omdannelsen af den europæiske økonomi til en ny, miljøvenlig og bæredygtig lavemissionsmodel. Vi har brug for en hidtil uset forsknings- og udviklingsindsats i energisektoren for at kunne tilbyde borgerne, virksomhederne og de offentlige myndigheder troværdige teknologiske alternativer. Miljøets krise kan ikke længere adskilles fra den sociale krise, når der skal træffes foranstaltninger på det politiske niveau. Dette bør føre til udformning af en ny model for produktion og forbrug. Denne gennemgribende forandring bør ikke betragtes som en byrde, men som en udfordring om at skabe en ny bølge af teknologisk og social innovation, der vil være den bedste garanti for bæredygtige arbejdspladser, konkurrencefordele og social velfærd i fremtiden. Vi **opfordrer indtrængende** til, at dette mål sættes i

centrum for EU's nye 2020-strategi, som skal omfatte hovedmålene for de nuværende strategier for bæredygtig udvikling, bæredygtig vækst, klima og energi.

5. Andre udviklingslande, især de mindst udviklede, er kommet i en vanskelig situation på grund af klimaforandringer. Selv om de fattigste udviklingslande har bidraget mindst til klimaforandringer, er det i mange tilfælde dem, der er hårdest ramt. Skal Københavnstopmødet blive en succes, må de udviklede lande give faste tilsagn om betydelige nye og supplerende finansieringskilder for at hjælpe udviklingslandene med deres store tilpasningsproblemer og hjælpe dem med at træffe deres egne modvirkningsforanstaltninger, når tiden er inde.

Europa-Kommissionen har for nylig fremsat væsentlige forslag om niveauet for den støtte, EU bør give til dette partnerskab, og om måden, den skal forvaltes på. EØSU **opfordrer indtrængende** EU til hurtigt at nå frem til det punkt, hvor disse forslag kan fremlægges som et fast tilbud i forhandlingerne og kan blive brugt som en løftestang for tilsvarende tilbud fra andre udviklede lande.

6. Hele civilsamfundet er berørt af klimaforandringerne. Virksomheder, fagforeninger og andre civilsamfundsorganisationer vil alle skulle inddrages i bestræbelserne på at modvirke og tilpasse sig klimaforandringer. Vi ved som repræsentanter for det organiserede civilsamfund, at der er en stigende bevidsthed i Europa om udfordringens størrelse og en stigende vilje til at se de forandringer, der nødvendigvis må ske i vores produktions- og forbrugsmønstre og i den måde, vi lever på, i øjnene. Vi **opfordrer indtrængende** vores ledere og forhandlere til beslutsomt at lede os frem ad denne vej. Det kan ikke komme på tale at vende om.«

Bruxelles, den 5. november 2009

Mario SEPI

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg